

Bilag til f. t. l. om ændr. i l. om folkeforsikring.

ved at mindske sygehusophold vil være endnu større, idet folkepensionen i almindelighed ikke inddrages under sygehusopholdet. Besparelsen vil her svare til omkostningerne for det offentlige ved pågældendes sygehusophold. Til belysning heraf kan det anføres, at gennemsnitsudgiften pr. sygedag ved driften af samtlige offentlige almindelige sygehuse i 1954-55 udgjorde 41,03 kr. Da ydelse af hjemmehjælp i almindelighed alene vil kunne træde i stedet for ophold på medicinsk afdeling, er det særligt udgifterne på disse afdelinger, der har interesse. Da hidtil kun ganske få sygehuse har udarbejdet et omkostningsregnskab, foreligger der ikke noget statistisk materiale om gennemsnitsudgiften på samtlige medicinske afdelinger her i landet, men efter det foreliggende materiale ligger sygedagsudgiften ved medicinske afdelinger væsentligt lavere end ved kirurgiske afdelinger. For 5 provinsbyers vedkommende udgjorde ud-

giften i 1955-56 fra 23,47 kr. til 36,53 kr., medens den for en enkelt bys vedkommende udgjorde 52,72 kr. På Københavns amts-sygehus i Gentofte udgjorde udgiften på 4 medicinske afdelinger fra 44,26 kr. til 47,83 kr. og på 2 medicinske afdelinger på Bispebjerg hospital henholdsvis 38,75 kr. og 42,06 kr.

11. Den under pkt. 7 omtalte organisation af hjemmehjælp har yderligere den gunstige bivirkning, at den kan skabe en ønskelig beskæftigelsesmulighed for den arbejdskraftreserve, som udgøres af enlige kvinder over 40 år, som lever i vanskelige kår, eventuelt af kommunehjælp, og hvis eneste erhvervsmæssige aktiv er kendskab til almindelig husførelse. Ved at påtage sig dette arbejde vil de kunne udfylde en plads i samfundet samtidig med, at det offentlige i et vist omfang spares for en forsørgelsesudgift.

IV. Udvalgets forslag.

12. Udvalget har fundet, at afgørende menneskelige og samfundsøkonomiske hensyn taler for, at der tages skridt til at søge hjemmehjælpen til ældre udvidet. Man er opmærksom på, at hjemmehjælpen har fået sit præg udelukkende gennem den lokale sociale forvaltning, og at hjemmehjælpen er under stadig udvikling, senest ved gennemførelse af organiserede hjemmehjælpsordninger som nævnt under pkt. 7. Udvalget lægger vægt på, at kommunerne som hidtil kommer til afgørende at præge hjemmehjælpen også i dens nye form, som endnu kun er ved at aftegne sig og kun er etableret som et forsøg i enkelte kommuner. Som tidligere nævnt er det vanskeligt stillede folke- og invalidepensionister, kronisk syge, der modtager hjælp efter forsørgslovens §§ 247-248, samt i et vist omfang modtagere af kommunehjælp, der i henhold til forskellige bestemmelser i folkeforsikringsloven og forsørgsloven kan modtage offentlig støtte til hjemmehjælp. Udvalget har overvejet, hvorvidt der er grundlag for at søge gennemført en særlig lov, i henhold til hvilken der kan ydes hjemmehjælp af det offentlige til de nævnte persongrupper

og til andre, som måtte have et behov for sådan hjælp, eventuelt således at hjemmehjælpen kommer til at danne et supplement til den hjælp, der kan ydes i henhold til loven om husmoderafløsning. Man har imidlertid fundet det rettest på nærværende tidspunkt, hvor hjemmehjælpsordningerne endnu kun er på et forsøgsstadium, at stille forslag, der alene tilsigter at opmuntre kommunerne til at fortsætte og udbygge den udvikling, der allerede er i gang med ydelse af hjemmehjælp til ældre. I denne forbindelse ønsker udvalget at fremhæve, at kommunerne og sygehusmyndighederne bør opfordres til at samarbejde med det formål at afkorte indlæggelsestiden og mindske behovet for overførsel til andre institutioner ved at skaffe hensigtsmæssig hjælp i den ældre patients hjem.

13. Det vil efter udvalgets opfattelse være af stor betydning, at rådighedsbeløbet efter folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, til ydelse af personligt tillæg til vanskeligt stillede invalide- og folkepensionister i videre udstrækning anvendes til udbetaling af kontante beløb til disse pensionister til hjælp til antagelse af hushjælp. Udvalget